ரிபுகீதையின் ஸாரம்

1.

ஆனைமுக னறுமுக னருளாந் தேவி
யநந்தகண மளவற்ற முனிவர் தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவ ராலு
மெய்ப்பயனும் பெறவேண்டி யிதயத் தின்க
ணானமற வுபாசிக்கப் பட்டன் னோர்க்கிங்
குவந்தபய னருள்கருணை மூர்த்தி யாகி
வானமென வகண்டசிதா காய மான
வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கல் செய்வாம்.

Ch. 1, Ver. 1

2.

சுத்தசிதா காயமதா மெந்த வத்து
சுதந்தரமாந் தனதுபர சக்தி யோடே
பத்தரெலா முய்யும்வணங் கருணை யாலே
பரதத்வ வடிவாகத் திரண்டெ ழுந்தே
யத்துவிதா நந்தமுண ரநுப வத்தி
னதிசயமிங் கெல்லோரு மறியும் வண்ண
நித்தமுமே யாநந்த நடனஞ் செய்யு
நிதமந்த வத்துவினை நினைவில் வைப்பாம்.

Ch.1, Ver.2

3.

எவ்வடிவி னிடப்பாக மிலங்கா நின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கு மாதா வாகு
மெவ்வடிவின் வலப்பாக மிலங்கா நின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கும் பிதாவு மாகு
மெவ்வடிவின் பதத்திலுள சிலம்பி னோசை
யெவ்விதமா நூலுக்கு மேது வாகு
மெவ்வடிவின் விழிமூன்று மிலங்கு மியாவு
மிணையற்ற வவ்வடிவே யெம்மைக் காக்க.

Ch.1, Ver.3

4.

அகிலசகன் னாயகனு யநந்த சத்தி
யமைவுற்ற வகண்டசிவன் சரணம் போற்றி
நிகிலசகன் மாதாவாய் நித்யா நந்த
நிசவடிவா மம்பிகையின் சரணம் போற்றி
சகலவித விக்கினமுந் தீர்த்தெல் லோர்க்குஞ்
சாதகமாம் விநாயகனற் சரணம் போற்றி
தகைமைமிகு மன்பர்க்குச் சிவஞா னத்தைத்
தந்தருளுஞ் சண்முகனற் சரணம் போற்றி.

Ch.1, Ver.4

5.

சத்தியமா யொருகாலுஞ் சகத்தே யில்லை
சகமெவையு மொருகாலுஞ் சனிக்க வில்லை
வித்தரமா யொருகாலு மிருக்க வில்லை
விளக்கமற வொருகாலு மிறக்க வில்லை
சித்திரமாஞ் சகத்தோற்றஞ் சிறிது மின்றிச்
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மொன்றே
நித்தியமாய் நிலைபெற்று நிற்கும் வத்து
நிதாகவிதி லையமிலை நிச்ச யந்தான்.

Ch. 2, Ver. 33

6.

இத்துவித சகத்தெவையும் விவகா ரத்தில்
யாவர்க்கு மெதிராகத் தோற்ற லாலே
சித்தினது விவர்த்தமதாஞ் சித்தந் தானே
செகமெனத்தோற் றுகின்றதெனச் சில்லோர் -
சித்தமது நன்ருக விசாரிக் குங்காற் -சொல்வர்
சின்மயமாம் பிரமமலா திலவே யில்லை
புத்திரனே யாதலினு லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே.

Ch.2, Ve.34

7.

சுத்திகையின் விவர்த்தமதாம் ரசதந் தன்னைச்
சோதிக்கிற் சுத்தியலால் ரசத மில்லை
யித்திறமே சித்தினது விவர்த்த மாக
விலங்கியிடுஞ் சித்தத்தைச் சோதிக் குங்காற்
சித்தையலாற் சித்தமெனச் சிறிது மில்லை
சித்தமிலாத் தன்மையினுற் செகத்து மில்லை
புத்திரனே யாதலினு லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே.

Ch.2, Ve.35

8.

இகழுடலு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மிந்தியமு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
புகன்மனது மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
புந்தியுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மகமதுவு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மமர்சித்த மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பகர்சீவ னகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பரப்பிரம மகண்டைக ரசசொ ரூபம்.

Ch.4, Ve.6

9.

நினைவெதுவோ வதுதானே சீவ னாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே யீச னாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே சகமு மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே மனது மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே காம மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே கரும மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே துக்க மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே யனைத்து மாமே.

Ch.5, Ve.25

10.

நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்ட மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டை யாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞான மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்ச மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே சகச மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரம மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமு மாகு
நினைவணுவு மில்லையெலாம் பிரமந் தானே.

Ch.5, Ve.26

11.

மனமுமில்லை மனோமயமாஞ் சகசீ வாதி (11. 5:37)
மற்றுமொரு பொருளுமில்லை யென்று மெல்லா
மனகசதா நந்தசிதா காய மான
வகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேயா
மெனுமிதிலோ ரையமில்லை சத்தி யந்தா
னெங்குமுள பரமசிவ னறியச் சொன்னே
னனியுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
நன்றாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன்.

Ch.5, Ve.37

12.

திருசியமே தொன்றுமிலாத் திருக்கே யாகித்
    தியங்குமனே விகற்பமிலா நிலைநின் ேறார்க்கு
மருவியிடு நனவுகனுச் சுழுத்தி யில்லை
    மரணமிலை யுய்வதிலை மற்றொன் றில்லை
பிரிவறவே மனதுவெறி திருக்கு நிட்டைப்
    பெருமையினை யென்சொல்வோ மென்றிவ் வண்ணம்
பரிவுடனே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
    பரமார்த்த வுறுதியினைப் பகர்ந்தா னன்றே.

Ch.5, Ve.39

13.

அரியவகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்துக்
    கதிசயமா மந்திரமே யொன்று மில்லை
பரவுமெழு கோடிமகா மந்தி ரந்தான்
    பலகோடி சன்மங்க டருவ தன்றி
மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்ற தென்று
    மற்றதனு லனைத்துக்கு மேலா கின்ற
துரிசிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்தைத்
    தொடர்ந்தகில மந்திரமுந் தொலைக்க வேண்டும்.

Ch.6, Ve.37

14.

உலகமெலா மெதனிடையி லுதித் தொடுங்கு
    மொளிர்பானு விந்துவன லுடுக்கண் மின்னற்
பலவொளியு மெதனுலே விளக்க லாகும்
    பகருமவை யெதனைநிதம் விளக்க மாட்டா
விலகுசுரா சுரரெவரு மெதன் பயத்தா
    லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்று நிற்ப
ரலையுமறி பொருளையெலா மகற்றி யந்த
    வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்க வேண்டும்.

Ch.07, Ve.35

15.

நிதாகநினக் கிவ்வோத்திற் சீவன் முத்த
னிகழுமிலக் கணமான போதஞ் சொல்வேன்
சதாநந்த கனமான வான்மா வாகச்
சாந்திமிகுந் திருப்போனே சீவன் முத்த
னுதாரபரி பூரணமா யொழிவில் சத்தா
யுணர்வுருவா மான்மாவுக் கபின்ன மான
சிதாநந்த பரப்பிரம நானே யென்று
செறிகின்ற துணிவுடையோன் சீவன் முத்தன்.

Ch.8, Ve.1

16.

தன்னிடையே தானுக விலங்கா நின்ற
தற்பதமாம் பரப்பிரமந் தானே யென்று
பின்னமிலா வறிவுற்றுப் பிரமா காரம்
பெற்றவனே பிணிப்பற்ற சீவன் முத்த
னன்னியமே யில்லாத வான்மா வின்க
ணமர்ந்தாங்கே ரமிப்போனு யகண்ட மான
தன்னிடையே தானுகத் தனித்து நின்று
தன்னின்பம் புசிப்பவனே சீவன் முத்தன்.

Ch.8, Ve.25

17.

இங்குமிக வரிதான விதேக முத்த
னிலக்கணமே நிதாகநினக் கியம்பக் கேளாய்
தங்குநினை வனைத்தையுமே தவிர்ந்து சுத்த
தற்பரனே தானுகிச் சாந்த னுகித்
துங்கசுக கனமாகித் துச்ச ரூபத்
தொடர்பின்றி மகாமவுன நிலைபெற் ருேனுய்
மங்கலிலா வுணர்வுருவாம் பிரம ரூப
மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன்.

Ch.9, Ve.1

18.

சத்தியஞா ஞநந்த சொரூப மாகிச்
சந்ததமு முபசாந்த சொரூப மாகி
மெத்தவுமே வியாபகமாஞ் சொரூப மாகி
மிகப்பெரிதாஞ் சிதாகாய சொரூப மாகி
நித்தியசின் மாத்திரமாஞ் சொரூப மாகி
நிகிலபரி பூரணமாய் நிறைந்து நின்ற
சுத்தமதாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருந்திடுவோன் விதேக முத்தன்.

(Ch.9, Ve.15)

19.

சருவபரி பூரணமா மான்மா வன்றிச்
சகசீவன் முதலியவை யணுவு மில்லை
பரவுசக சீவபர மனைத்து மென்றும்
பராற்பரமாம் பரமான்ம சொரூப மேயாந்
திரமதுவா யுரைசெய்த விவ்வர்த் தத்திற்
றினையளவு மையமிலை சத்தி யந்தா
னுரைதருமிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனு
முரமாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன்.

(Ch.10, Ve.34)

20.

அகிலமுமே யநவரதம் பிரம மாத்ர
மஞ்ஞான மதன்செயலும் பிரம மாத்ரஞ்
சகலசடா சடங்களுமே பிரம மாத்ரஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பவெலாம் பிரம மாத்ரம்
வெகுவிதமாம் பூதங்கள் பிரம மாத்ரம்
விதம்விதமாம் புவனங்கள் பிரம மாத்ர
மிகழ்வுமிகுஞ் சரீரமெலாம் பிரம மாத்ர
மிவைமருவு முயிர்களெலாம் பிரம மாத்ரம்.

(Ch.12, Ve.10)

21.

எவ்விதமா யறிவதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய் நினைவதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்க் காண்பதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்க் கேட்பதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய் வினவுவது மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்ச் சொல்லுவது மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்ப் புசிப்பதுவு மசத்தே யாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே.

(Ch.13. Ve.2)

22.

ஆதலினு லகிலமுமே பிரம மென்று
மகமந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்றும்
பேதமுறுந் தோற்றமெலாம் போகு மட்டும்
பிரியமுடன் பிரிவறவே நித்த மாகச்
சாதகமாம் பாவனையே செய்த வற்றுற்
சஞ்சலவிட் சேபமெலாந் தொலைந்த பின்ன
ரேதையுமே நினையாமற் சுகமே யாக
வெப்போதுஞ் சும்மாவே யிருக்க வேண்டும்.

(Ch.14, Ve.38)

23.

பிரமமலா தன்னியமாய்க் காண்ப தெல்லாம்
பீதிதருந் துயர்நல்கு மாத லாலே
திருசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கே யாகத்
திகழ்கின்ற பிரமமெனப் ரவிலா பித்துச்
சருவமுமே பிரமமெனு நினைவுந் தள்ளிச்
சலியாமல் வெறிதாக விருக்கு நிட்டை
நிரதிசய சுகநல்கும் பயத்தைத் தீர்க்கு
நிச்சயமே யதனுலந் நிட்டை சார்வாய்.

(Ch.15, Ve.5)

24.

மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம் வெற்றி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞ் சித்தி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா மின்ப
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம் யோக
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா ஞான
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா மோட்ச
மனதுடைய தியாகமதே சகலத் தியாக
மனதுடைய தியாகமதே சித்தத் தியாகம்.

(Ch.15, Ve.7)

25.

சித்தமென வொருகாலு மிலவே யில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றே யென்று
நித்தபரி பூரணமாய் நிலைத்த தென்னு
நிரந்தரமா நிச்சயமே சித்தந் தன்னைப்
புத்திரனே யெளிதாகச் செயிப்ப தற்குப்
புரையற்ற வுபாயமிதாற் சித்த நாசஞ்
சத்தியமாய்ச் சித்திக்குஞ் சித்தி யானுற்
சகலமுமே சின்மயமாய்ப் பிரகா சிக்கும்.

(Ch.15, Ve.11)

26.

சித்தமென வொருபொருளிங் குள்ள தென்று
சிறிதேனுஞ் சிந்தித்தா லுடனே சித்தே
சித்தமதாய்த் தோற்றியிடு மதுவே சீவ
செகபரமாய்த் தோற்றுமதாற் றுன்ப முண்டாம்
புத்திரனே யாதலினுற் சித்த மென்றோர்
பொருளென்று மில்லையெலாஞ் சித்தே யென்னு
மித்திறமா முறுதியினுற் சித்தந் தன்னை 15:12)
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ் சார்வாய்.

(Ch.15, Ve.12)

27.

தீங்கான சித்தமுத லெவையு மில்லை
திருசியமாய்த் தெரிகின்ற சகமு மில்லை
யாங்கார முதலியதோ ரணுவு மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மேயாம்
நீங்காம லெங்குமொரு நிறைவாய் நின்ற
நிமலவறி வானபர நானே யென்று
தூங்காது தூங்குநிலை கிட்டு மட்டுந்
தொடர்பாகச் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய்.

(Ch.16, Ve.7)

28.

அகிலமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
யகமந்தப் பரப்பிரம மைய மில்லை
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து மனதை வென்று
சுககனமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி தானே
தகைமைமிகும் பூசனையாந் தான மாகுந்
தவமாகுஞ் செபமாகுஞ் சமாதி யாமே.

(Ch.16, Ve.41)

29.

தான்றானே தானாகச் சொலிக்குஞ் சோதி
தான்றானே தானாக நிலைத்த வின்பந்
தான்றானே தானாக விருக்கு முண்மை
தான்றானே சகலபரி பூன்ற வத்து
தான்றானே தனக்குநிக ரில்லாத் தெய்வந்
தான்றானே தனக்கனிய மிலாத வத்து
தான்றானே பிரமமெனுந் திடபோ தத்தாற்
றானாக விருக்கின்ற பிரம மாவாய்.

(Ch.17, Ve.29)

30.

பேதமெலா மணுவுமிலா தறவுந் தள்ளிப்
பின்னமிலாப் பரமான வான்மா வின்க
ணேதையுமே நினையாம லின்ப மேலா
யியங்காம லிருப்பதுவே சகச நிட்டை
சாதகமா மிந்நிட்டை நிருவி கற்ப
சமாதியென வங்கங்கே சாற்ற லாகு
மோதியதே யகண்டபர சாட்சாத் கார
வுணர்வெனவு மங்கங்கே யுரைக்க லாமால்.

(Ch.18, Ve.40)

31.

திடமான நிட்டையிதே சீவன் முத்தித்
திறமையென வங்கங்கே செப்ப லாகுந்
தடமான நிட்டையிதே யுபசாந் திக்குத்
தகுந்தபடி பூமிகையோர் நான்கு மாகு
மிடமான விந்நிட்டை யிசைந்தோ ருக்கே
யித்துயர்செய் பவபீதி யிறக்கு மன்றி
மடமான மற்றெதனை யிசைந்த போது
மகத்தான பவபீதி மாயா தென்றும்.

(Ch.18, Ve.41)

32.

அன்னியமே தோன்றாத வகண்டா கார
வறிவுதனை யடைந்தவனே முத்த னானே
னின்னவித மகண்டபர ஞான முற்றோ
னிவ்வுலகி லெவ்விடத்து மரிய னாவ
னுன்னவொணுப் பலகோடி சீவ ருக்கு
ளுரமான ஞானமுளோ னொருவன் றானே
யன்னவனைத் தரிசித்த மாத்தி ரத்தா
லறமேலா யகமெல்லா மழியு மன்றே.

(Ch.19, Ve.10)

33.

திடஞானி தெரிசனமே தீர்த்த மாடல்
திடஞானி தெரிசனமே தேவ பூசை
திடஞானி தெரிசனமே செப தபங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே செயு மறங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக் காணல்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின் சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவு தற்குத்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதா மியார்க்கும்.

(Ch.19, Ve.11)

34.

ஞானியுடை யருச்சனையே செய்வ தாலே
ஞானபல மடைந்ததனுற் சீவன் முத்தி
யானபர மாநந்த மடைய லாகு
மதன்பின்பு பரமான விதேக முத்தி
தானுமதா லடைந்திடலா மாத லாலே
தளர்வுதரும் பவபீதி யனைத்துந் தள்ளி
யானியிலா முத்திநிலை யடைய வேண்டி
லறிஞனுடை யருச்சனையே செய்ய வேண்டும்.

(Ch.19, Ve.13)

35.

சலனமிலாச் சிலைபோலுங் காட்டம் போலுஞ்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளொன்று மின்றிக்
கலனமுறுப் பிரமத்திற் பாலு நீருங்
கலப்பதுபோல் வேறறவே கலந்து சற்று
மலைவறவே வெறிதாகச் சுகித் திருக்கு
மறிஞனுடை யந்நிட்டை மகிமை தன்னை
நிலைமருவா மனத்தாலும் வசனத் தாலு
நினைந்திடவும் பகர்ந்திடவு மார்தாம் வல்லோர்.

(Ch.19, Ve.21)

36.

அகிலபரி பூரணமா யனைத்து முண்டா
யடங்குவதற் காலயமாஞ் சிவரூ பந்தா
னிகரின்மகா லிங்கமித னநுசந் தானம்
நிரந்தரமாய்ச் செய்வதுவே யிவற்றின் பூசை
யகமதனி லிப்பூசை செய்வோ ருக்கே
யகண்டபர சிவனருளா லறிவுண் டாமென்
றிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கீனமுறாப் பரம்பொருளை யிசைத்தா னன்றே.

(Ch.19, Ve.60)

37.

நற்பிரம விவேகவலி யுள்ள தீரர்
நாரிமுதற் சுகத்திச்சை நண்ணும் போதும்
பற்பலவாய்த் தோற்றியவச் சுகத்தை யெல்லாம்
பரப்பிரம சொரூபசுக மெனவே யோர்ந்து
கற்பிதமாம் விடயசுக மநுப விக்கக்
கனவிலுமே நினையாது தைரி யத்தோ
டற்பமிலா வகண்டபர சுகமே சேர
வகண்டபர ஞானபெல மடைய வேண்டும்.

(Ch.20, Ve.45)

38.

அகண்டபரப் பிரமமதே சத்துக் கெல்லா
மத்யந்த சத்தாக விருப்ப தாலவ்
வகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கந் தானே
யறிஞரிஞற் சற்சங்க மென்ன லாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே மகத்துக் கெல்லா
மத்யந்த மகத்தாக விருப்ப தாலவ்
வகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கந் தானே
யறிஞரிஞன் மகத்சங்க மென்ன லாமே.

(Ch.21, Ve.28)

39.

பேதமுறுஞ் சகசீவ பரங்க ளெல்லாம்
பிரமமென்று மப்பிரம நானே யென்று
மோதியவிச் சிந்தனையைப் பிரமாப் யாசி
யொழியாம லெப்போதும் பழக வேண்டுஞ்
சாதகமாஞ் சிந்தனையின் பெலத்தி னாலே
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்ந்த பின்ன
ரீதையுமே பழகாமற் பரமே யாகி
யெந்நினைவு நினையாம லிருக்க வேண்டும்.

(Ch.21, Ve.39)

40.

நினைவையெலா நீக்கிமனோ வாக்குக் கெட்டா
நிசவடிவாய் நிற்பதுவே நிறைந்த முத்தி
நினைவணுவும் வேறாக நிகழு மாகி
னினைவதுவே மகத்தான பந்த மாகு
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டை தானே
நிசமான வத்துவித நிலைமை யாகு
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டை தானே
நிரதிசய வாநந்த நிலைமை யாமால்.

(Ch.21, Ve.41)

41.

மகத்தான மாயையென வவித்தை யென்ன
மகத்தான பந்தமென முத்தி யென்ன
மகத்தான சித்தமெனச் சீவ ரென்ன
மகத்தான சகங்களென வீச னென்ன
மகத்தான நாமமென ரூப மென்ன
மதிக்கின்ற மனதுடைய நினைவ னைத்து
மகத்தான பரப்பிரம சொரூப மன்றி
மற்றணுவு மிலையெனவே நிச்ச யிப்பாய்.

(Ch.22, Ve.23)

42.

நினைவதனு னிகழ்கின்ற சகசீ வாதி
நிகிலமுமே நினைவுருவா மனதே யாகு
மனததுதா னறிவுருவாய் நிகழா நின்ற
மகத்தான பரப்பிரம வடிவே யாகுங்
கனவறிவாம் பிரமமலா தயலே யில்லை
காண்பதெலாங் களங்கமிலாப் பிரம மென்று
மனியமிலா வப்பிரம நானே யென்று
மநவரத மழுத்தமுற நிச்ச யிப்பாய்.

(Ch.22, Ve.24)

43.

சாதனமுஞ் சாத்தியமு மெவையு மில்லை
சற்சங்க மசற்சங்க மெவையு மில்லை
வேதனமும் வேத்தியமு மெவையு மில்லை
விசாரணைமற் றப்யாச மெவையு மில்லை
யோதுபவ னுணர்பவனிங் காரு மில்லை
யுறுகதியு முறுதலுமற் றெவையு மில்லை
போதகன வடிவாகிப் பூன்ற மாகிப்
புரையறவே யுளதுபரப் பிரம மொன்றே.

(Ch.23, Ve.10)

44.

தானமிலை தீர்த்தமிலை தலமு மில்லை
தருமமிலை தெய்வமிலை சேவை யில்லை
யானியிலை விருத்தியிலை யடைவோ னில்லை
யறமுமிலை யகமுமிலை யனைத்து மில்லை
ஞானமிலை பத்தியிலை கரும மில்லை
ஞாதுருஞா ஞதிகளோ ரணுவு மில்லை
யீனமிலாச் சன்மயமா யிலங்குஞ் சித்தா
யின்புருவா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே.

(Ch.23, Ve.11)

45.

பாவனையாற் சீக்கிரமாய் முத்தி பேறும்
படிப்பதனு லடைவாக முத்தி பேறு
மாவதனுன் முமுட்சுவெலாஞ் சீக்கி ரத்தி
லகண்டபர மோட்சத்தை யடைய வேண்டிற்
பாவனமாம் பாவனையே யிடைவி டாமற்
பலகாலு மாதரவாய்ப் பழகல் வேண்டுங்
கேவலமாம் பாவனையா லசத்த ரெல்லாங்
கிளத்தியவா சத்தத்தைப் படிக்க வேண்டும்.

(Ch.24, Ve.27)

46.

தேகமுதல் யானென்றுஞ் சகத்த னைத்துந்
திரமென்றும் வெகுகால மாகி யுற்ற
பாகமுறும் வாதனைதா னகண்ட மாகப்
பழகியிடும் பாவனையா னசிப்ப தன்றி
யேகபர வுறுதிதனை யெப்போ தேனு
மிசைந்ததனு லெளிதாக நசியா தார்க்கு
மாகையினு லநவரத மிடைவி டாம
லகண்டபர பாவனையே பழகல் வேண்டும்.

(Ch.24, Ve.28)

47.

காலமுதற் சிலசிலவாங் கார ணத்திற்
காரியமாஞ் சகமெவையு முதிக்கு மென்றே
சீலமிலாச் சிலமூடர் சொல்வ ரன்னோர்
செப்பியிடும் வாதமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
யாலயமாம் பரமசிவ சத்தி யாலே
யகிலமுமவ் வதிட்டான பரசி வத்திற்
கோலமுறக் கற்பிதமா மதுவு மந்தக்
கூறுபடாப் பரசிவமே யுண்மை யோரில்.

(Ch.24, Ve.31)

48.

ஒருகாலுங் கற்பனையோ ரணுவு மில்லை
யொருகாலுங் கற்பிக்கு மனது மில்லை
யொருகாலுஞ் சம்சார மணுவு மில்லை
யொருகாலுஞ் சம்சாரி தானு மில்லை
யொருகாலுஞ் சகத்தணுவு மிலவே யில்லை
யொருகாலுஞ் சகதீசன் றானு மில்லை
யொருகாலு மொன்றுமிலை யுள்ள தெல்லா
முணர்வுருவாம் பரமெனவே நிச்ச யிப்பாய்.

(Ch.25, Ve.8)

49.

ஆதலினு லிருப்பதென நிகழ்வ தென்ன
வாமவைதாம் பிரியமெனக் காண்ப தெல்லாம்
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமே யான
பிரமமெனும் பாவனையே பெலமாய்ச் செய்வா
யேதமுறுந் தேகாதி யானே யென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ள தென்றும்
பீதிசெயும் பாவனையை யொருகா லேனும்
பிரமித்து மனதினிடைப் பெற்றி டாதே.

(Ch.25, Ve.12)

50.

எப்போது மொருபொருளு மிலவே யில்லை
யிருப்பதெனக் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லாஞ்
சற்போத சுககனமாம் பரமே யென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பரம நானே யென்றுங்
கற்போல வசைவற்ற நிச்ச யத்தைக்
கலங்காம லெப்போது மப்யா சித்தே
தற்போத சூனியனுய்ப் பரமே யாகித்
தளர்வுதரும் பவபந்தந் தவிர்த்து நிற்பாய்.

(Ch.25, Ve.14)

51.

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சாந்த மாகி
யத்துவித பூரணமாம் பிரமத் தின்க
ணைலமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்ந்து
சித்தமது வேறறவே கலந்தொன் ருகிச்
சீரசெல நியாயம்போற் சேர்ந்தி ருக்கை
புத்திரனே தன்மயமா நிட்டை யென்று
பூரணமா மறிஞரிஞற் புகல லாகும்.

(Ch.26, Ve.2)

52.

வெகுவிதமாய்த் தோன்றியிடும் பேத மெல்லாம்
விசாரிக்கி லொருகாலு மிலவே யில்லை
யகிலமுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
வகண்டபரப் பிரமமென்று மதுநா னென்றுந்
தகைமைமிகுந் திடமான நிச்ச யத்தைத்
தப்பாம லெப்போது மப்யா சித்தே
சகலமுமே யிகந்துபரப் பிரமத் தொன்ருய்ச்
சந்ததமுந் தன்மயமாய்ச் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.3)

53.

எதனிடையிற் காயிகமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையில் வாசிகமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையின் மானதமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையின் மற்றுமொரு செயலு மில்லை
யெதனிடையிற் பாவமற மெவையு மில்லை
யெதனிடையிற் பற்றுபல வணுவு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.7)

54.

எதனிடையிற் கற்பனையே யென்று மில்லை
யெதனிடையிற் கற்பிப்போன் ருனு மில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச முதிக்க வில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மிருக்க வில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மொடுங்க வில்லை
யெதனிடையி லெவையுமொரு காலு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.8)

55.

எதனிடையிற் காமமொடு கோப மில்லை
யெதனிடையி லுலோபமொடு மோக மில்லை
யெதனிடையின் மச்சரமு மதமு மில்லை
யெதனிடையின் மற்றமனத் துகளு மில்லை
யெதனிடையிற் பந்தமெனு மயலு மில்லை
யெதனிடையின் மோட்சமெனு மயலு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.13)

56.

எதையகமென் றதிதிடமா யறிந்தான் மற்று
மெள்ளளவு மிதரத்தை யறிய வேண்டா
மெதையகமென் றதிதிடமா யறிந்த தாலே
யாவையுமே யெப்போது மறிந்த தாகு
மெதையகமென் றதிதிடமா யறிந்த தாலே
யெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் ததுவே யாகு
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.25)

57.

எதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யிருமையறத் தான்றானு யிருக்க லாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யெள்ளளவுந் தனக்கயலே யிலாத தாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யிணையற்ற வாநந்த மொன்றே தோன்று
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.28)

58.

எதுதானே யகண்டசதா கார மாகு
மெதுதானே யகண்டசிதா கார மாகு
மெதுதானே யகண்டசுகா கார மாகு
மெதுதானே யத்துவிதா கார மாகு
மெதுதானே யான்மாவுக் கபின்ன மாகு
மெதுதானே யகண்டபரப் பிரம மாகு
மதுதானே நானென்னு நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.29)

59.

எதனிடையில் விருத்தியெலா மிலாத தாகு
மெதனிடையில் வேறணுவு மிலாத தாகு
மெதனிடையி லகந்தையெலா மடங்க லாகு
மெதனிடையி லாசையெலா மழிந்தே போகு
மெதனிடையின் மனதுமுதன் மரிப்ப தாகு
மெதனிடையின் மயக்கமெலா நசிப்ப தாகு
மதுவகமென் றதிடமா நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.31)

60.

அகண்டபர பாவனையே செய்த வற்று
லன்னியமா நினைவெவையு மறந்த பின்னர்ப்
புகன்றபர பாவனையு மறந்தெப் போதும்
பூரணமாம் பரப்பிரம மயமே யாவாய்
செகந்தனிலே யெந்தமகா பாவி யேனுஞ்
செப்பியிடு மிப்பொருளைக் கேட்டு ணர்ந்தா
லகந்தனிலே யுள்ளமகா பாவ மெல்லா
மழிந்தன்றே னகண்டபர வடிவே யாவன்.

(Ch.26, Ve.42)

61.

சலமனதே யொருகாலு மிலவே யில்லை
சார்மனதின் விகற்பங்க ளிருப்ப தெங்கே
திலமளவு மொன்றுமொரு காலு மில்லை
திகழ்வதெலா மகண்டபர மான நானென்
றலைவில்பர பாவனையால் விகற்ப மெல்லா
மழிந்தவுட னசைவற்றே ரயலு மற்றுச்
சொலன்மருவாச் சுத்தபர சொரூப மாகிச்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்த னுவாய்.

(Ch.27, Ve.29)

62.

மருவியிடுஞ் சீவனிலை யீச னில்லை
மாயையிலை யவித்தையிலை மற்றொன் றில்லை
யிருமையெனு மித்துவித மெவையு மில்லை
யாவைக்கு மூலமதாம் பகுதி யில்லை
யொருபொருளு மொருகாலு மிலவே யில்லை
யுள்ளதெலா மேகபரப் பிரம மென்றும்
பிரமமதே நானென்று மநுப வத்தைப்
பெற்றதனுற் பரமவுப சாந்த னுவாய்.

(Ch.27, Ve.34)

63.

இரவிமுதற் சோதியினால் விலக்க வொண்ணா
விதயவிருண் மிகுந்தவெறு மூட னேனு
நிருமலமா மிப்பொருளை நித்த மாக
நியமமுடன் கேட்டபடி படிப்பா னாகிற்
பரமசிவ கருணையினான் மற்றன் னோனும்
பரஞான சோதியினை யடைந்தே யத்தா
லிருதயமா ரஞ்ஞான விருளை நீக்கி
யேகபர சிவவடிவாய் முத்த னாவன்.

(Ch.27, Ve.43)

64.

புத்திரனே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்தி னோர்க்கே
யுத்தமமா மிப்பொருளைக் கேட்ப தற்கு
மூனமறத் தினந்தோறும் படிப்ப தற்கும்
பத்திவரு மற்றவரே சீவன் முத்திப்
பதமேவித் தேகமிலா முத்தி சார்வர்
சத்தியமே யென்றுரிபு நிதாக னுக்குச்
சலனமிலாப் பரம்பொருளைச் சாற்றி னானே.

(Ch.27, Ve.44)

65.

அலைவற்ற வறிவான பிரம நீயே
யகண்டைக ரசமான பிரம நீயே
நிலைபெற்ற நிச்சலமாம் பிரம நீயே
நிராவரண மானபரப் பிரம நீயே
சலமற்ற சாந்தபரப் பிரம நீயே
சதாநந்த கனமான பிரம நீயென்
றுலைவற்ற வுபதேசஞ் செய்கின் றோனே
யுத்தமனாங் குருவாவன் மற்றோ ராகார்.

(Ch.28, Ve.28)

66.

சந்ததமுஞ் சலியாமற் சாந்த மாகிச்
சன்மயமாய் நிற்பதுவே சாட்சாத் கார
மைந்தவதே மாசற்ற சீவன் முத்தி
மற்றதுவே மகத்தான விதேக முத்தி
யிந்தநிலை யெமதீச னருளுள் ளோர்க்கே
யிசைத்தவண மிருமையற வெளிதா யெய்துஞ்
சுந்தரமாஞ் சுருதிமுடி வனைத்தி னுலுஞ்
சொல்லிமுடி வுற்றபொருட் சுருக்க மீதே.

(Ch.29, Ve.37)

67.

இப்பொருளைக் கேட்டுணர்வோ ருடனே முத்தி
யியைந்திடுவ ரெள்ளளவு மின்னன் மேவா
ரற்பமிலா வாநந்த மநுப விப்ப
ரநவரத மங்களமே யடைந்தோ ராவர்
நிர்ப்பயமா நிலைபெறுவர் பவத்தின் மீளார்
நிச்சலமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர்
செப்பியது சத்தியமே சங்கை யில்லை
சிவனாணை சத்தியமே சத்தி யந்தான்.

(Ch.29, Ve.40)